

Nabostridigheder i Stae - eller gode naboer

*I 2019 indledtes et samarbejde mellem Hals Arkiv og lokalavisen Limfjordsnyt som indebar, at Hals Arkiv leverede artikler under temaet **Fra Hals Arkivs arbejdsmark**, mens Limfjordsnyt lagde spalteplads til trykning af artiklerne i avisen. Dette samarbejde har været til stor glæde for arkivet, som herved fik mulighed for at promovere sig i form af mindre artikler, og med de tilbagemeldinger, som arkivet har fået, har artiklerne også været til stor glæde for avisens læsere.*

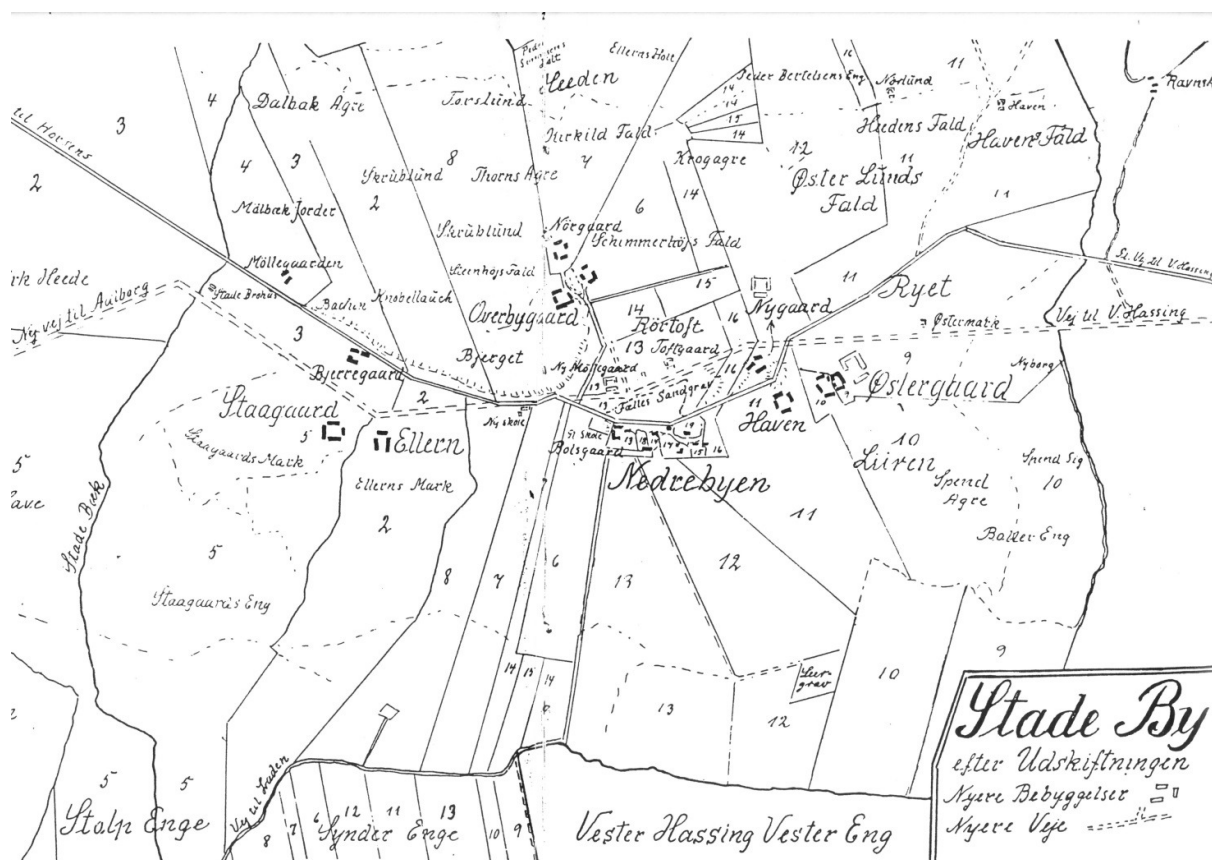
Af Klem Thomsen

Der var Ro og Fred mellem de to Naboer i Østergaardene, der var nemlig to Gaarde af dette Navn, og Naboerne kom godt ud af det med hinanden. Christen boede i den ene og Jens i den anden. Hver Dag snakkede de sammen, som de gode Naboer, de var, de havde nær til hinanden for kun en smal Rende skilte deres Tofter. En dag saa Jens, at Christen var ved at skovle Jord i Renden. Jens gned lidt i Øjnene, kunne det passe, jo, Christen arbejdede ivrigt. Sikke Narrestreger han har for, tænkte Jens, og han fik Piben fyldt, og dampende paa den gik han til Christen. Indledningen til Samtalen var den sædvanlige om Veir og Vind; men Christen sled stadig, og da Jens spurgte, hvad det betød, svarede Christen, at Renden skulde fyldes efter. Ja, ja, sagde Jens, hvorfor nu det, vi har da kunnet komme overens med den som Skel, saa nu sletter du jo det hele ud. Christen svarede. A har bestemt vi skal have et ordentlig Skeldige, og saant skal være. Ja ja sagde Jens og de snakkede videre om alt andet, de var gode Venner. Da Jens kom hjem satte han sig for Bordenden og spekulerede. Næste Dag tidlig var Jens paa Færde, han kiggede ud om Christen var i Arbejde. Nej, der var ingen at se. Saa fik Jens fat paa en Skovl og begyndte at skovle Jorden op af Renden. Lidt efter kom Christen, han kiggede noget paa Jens, men de snakkede uden at Christen nævnede Arbejdet til Jens, lidt efter gik Christen hjem - og nu spekulerede han. Næste Dag var Christen den første og nu skovlede han Jorden tilbage i Renden. Men nu havde Byens Mænd hørt, hvad der foregik, og de mødte op for at overvære det. Det skortede ikke paa Vittigheder til Jens og Christen, især til Jens som var i gang med at skovle op. Efterhaanden fik de Christen ægget op til at begynde straks, det er da ingen Nytte til du spilder Tid med at vente til Morgendagen, og det kunde jo være noget i det, sagde Christen, han tog fat og saa gik det. Jens skovlede op af Renden og Christen skovlede i. Saadan gik Dagen og næste med, stadig under Overværelse af Bymændene; men det var alligevel ikke helt saa morsomt som til at begynde med, og saa var der een der sagde, dette kommer I aldrig til Ende med, tag hellere ind til Prokuratøren og lad ham dømme jer imellem. Så standsede Arbejdet. Næste Dag kørte de til Sundby, det var Jens' Køretøj; men Christen agede med, for vi er gode Naboer, sagde Jens, og saa sparer du Bæsterne til en anden Gang. De kom til Sagføreren og skulde forklare Sammenhængen; men de snakkede i Munden af hinanden og Sagføreren var tilsidst saa skør og ør, at han

bad dem rejse hjem og komme igen en anden Dag. Det gjorde de saa og de var velfornøjede med Dagens Udfald. Næste Gang de kørte ind, var det Christen der kørte, og Jens der agede med; men Resultatet af Besøget ved Sagføreren blev det samme. Tredje Gang maatte de derind; men de to Gavtyve enedes da om, at nu skulde det have en Ende, saa fortalte de Sagføreren, at nu var de enige. Saa kørte de hjem igen og holdt et Gilde for alle Bymændene, det varede i tre Dage, og de syntes det var den største Spas, de havde haft længe.

Ophavsmanden til denne historie er lokalhistorikeren Gudrun R. Christensen fra Vester Hassing, som har nedskrevet historien i et skolehæfte. Dette blev senere indleveret på Hals Arkiv som en del af en større aflevering, kendt som Myrhøj arkivet.

Historien er sikkert blevet fortalt igen og igen, og der er formentlig pyntet på den hen ad vejen. Men husk, at hvis Gudrun R. Christensen ikke havde skrevet historien ned, og hvis den ikke efterfølgende var blevet afleveret på Hals Arkiv, ville den aldrig være blevet fortalt her. Lad dette være en opfordring til avisens læsere om at nedskrive selv de små ting og om at aflevere historier, erindringer, fotos og lignende på Hals Arkiv, som kan kontaktes på info@halsarkiv.dk.

Dette kort viser Stæ By efter udskiftningen i 1800. Østergaard ligger naturligt nok øst i byen. Den nyere vej til Aalborg, som er markeret med stiplet linje, blev først etableret midt i 1800-tallet.

Foto: Hals Arkiv, B13631. Otto Christian Nielsen Østergaard, Stae Østergaard, fotograferet i perioden 190-1912. Han var født 1857 i Poulstrup, Øster Hassing, og han ejede Stae Østergaard fra 1873 til 1912. Derefter var der skiftende ejere.

Redaktionelle kommentarer:

Husk at mange af de gode "gamle" historier kan Hals Arkiv kun fortælle, fordi nogen har taget sig tid til at skrive dem ned og efterfølgende har afleveret dem til arkivet. I Hals Arkivs samlinger findes i øvrigt et væld af spændende erindringer. Til jer, der måtte "arve" en stribe gamle papirer, er kun at sige, at i bør aflevere hele papirstakken på Hals Arkiv og bede arkivet udvælge de spændende historier. Husk på at et arkivs styrke beror på dets givere.

Denne artikel er tidligere publiceret i 2020 i avisen Limfjordsnyt.